

For at sikre en retfærdig og saglig Sættelse af Huslejenævnene stilles Forslag om, at de som Husejere valgte Medlemmer af disse skal være Udlejere af mindst 7 Lejligheder, og at de som Lejere valgte ikke maa være Husejere. (Ændringsforslag Nr. 6).

Et *Mindretal* (Godskesen, Oluf Jensen, Knuth, Piper, Poul Rasmusen, Niels Rasmussen og Tvede) har anset det for rettest at holde Lovforslagets Bestemmelser indenfor den Ramme, som er angivet ved Loven af 9. Juni 1916, saaledes at man indskrænker sig til at afhjælpe de Mangler, som har vist sig ved denne Lovs Anvendelse i Praksis.

I Henhold hertil stiller *Mindretallet* Ændringsforslag væsentlig overensstemmende med Frederiksberg Kommunalbestyrelses Indstilling af 21. Oktober 1916, der i Hovedsagen gaar i samme Retning som de københavnske Nævnsformænds Indstilling af 30. Oktober 1916. Paa Grundlag af Oplysninger, fremkomne i Udvalget, foreslaar *Mindretallet* yderligere at kræve saadanne personlige Betingelser hos henholdsvis Husejernes og Lejernes Repræsentanter i Nævnene, at der opnaas saa stor Sikkerhed som muligt for, at de virkelig repræsenterer de paagældende Interesser. Derhos foreslaas en Redaktionsændring i Lov 9. Juni 1916 § 7 for at gøre det klart, at Bestemmelsen omfatter saavel store som smaa Lejligheder.

Endelig foreslaar *Mindretallet* gennem Nævnene at beskytte Lejeren mod Opsigelse fra Ejerens Side, der gives, uden at Spørgsmaalet om Forhøjelse af Lejen forud er rejst, men hvor Meningen dog efter alt foreliggende maa antages at være at bane Vej for en senere Lejeforhøjelse. Dette er kun et naturligt Supplement til Loven af 9. Juni 1916, sigtende til at hindre Omgaaelser fra Husejernes Side, og det er formentlig netop noget saadant, der sigtes til, naar der i de københavnske Nævnsformænds Indstilling kræves Beskyttelse mod Opsigelse for Lejeren.

Derimod kan *Mindretallet* ikke gaa

med til Regeringens og Flertallets Forslag, hvorefter Lejeren vil kunne modsætte sig Opsigelse, ikke blot, hvor denne skjuler et Forsøg paa Lejeforhøjelse, men ogsaa hvor den har et ganske andet Øjemed, f. Eks. hvor Forholdet er det, at Ejeren virkelig vil indtage den paagældende Lejlighed til eget Brug. Ved en saadan Bestemmelse vil man bryde med Rammen for Loven af 9. Juni 1916 og gøre et nyt betydningsfuldt, mod almindelige formueretlige Regler stridende Indgreb i Ejerens Ret til at raade over sin Ejendom. Slige Indgreb bør kun gøres, hvor det er klarlig nødvendiggjort ved den foreliggende ekstraordinære Situation; men at noget saadant skulde være Tilfældet, kan *Mindretallet* paa ingen Maade erkende.

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Godskesen, Oluf Jensen, Knuth, Piper, Poul Rasmusen, Niels Rasmussen og Tvede):

1) Lovforslagets Tekst affattes saaledes:

§ 1.

Enhver Opsigelse fra Ejerens Side, der uden Nævnets Samtykke er meddelt Lejeren fra og med den 9. November 1916, skal af Ejeren forelægges for Nævnet i Løbet af 8 Dage efter, at Opsigelsen er Lejeren meddelt, eller, hvis dette er sket forinden Lovens Ikrafttræden, da fra Ikrafttrædelsesdagen. Skønner Nævnet da, at Opsigelsen har sin Hovedgrund i Ejerens Bestræbelser efter at forhøje Lejen, kan Nævnet erklære Opsigelsen for ugyldig, for saa vidt den er givet med kortere Varsel end til den første ordinære April eller Oktober Flyttedag, der falder mindst et Aar efter, at Opsigelsen er Lejeren meddelt.

Skulde der være afsluttet nyt Lejemaal om den paagældende Lejlighed i Strid med Bestemmelserne i nærværende Paragraf, bortfalder dette Lejemaal. Dersom Lejemaal er afsluttet forinden nærværende Lovs Ikrafttræden, kan der ikke i Anledning af dets Bortfalden rejses Erstatningskrav fra nogen af Siderne.